

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 4

Мавзӯи нақд:
Кулліёт; Аҳдоф ва
паёмадҳои китоб

Нависандаи нақд:
Киёнуши Қосимпур

Куллийёт; Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи нақд: Киёнуши Қосимпур

Тарихи нақд: 24/01/2015

Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар китоби худ ҳеҷ гурӯҳ ва фирқа ва мазҳаб ва кишвареро аз интиқодоти худ бенасиб нагузошта ва ҳамаро аз як тараф задааст! На шиъа на суннӣ, на салафӣ на сӯфӣ, на аҳли ҳадис на файласуф, на шоъир на олим, на вилояти фақи на демокросӣ, на ғарб на доъиш, ҳеҷ як мавриди таъйиди эшон нест ва мутобик бо Исломи ба қавли эшон холис ва комил махсуб намешавад! Бо ин ҳисоб, эшон ҳеҷ касро барои ҳудаш нигоҳ надошта ва ҳамаро аз ҳудаш ранҷондааст! Маълум аст ки мусалмонони дунё ё он тарафӣ ҳастанд ва ё ин тарафӣ ва эшон ҳар дуру кӯбидааст! Бо ин ҳисоб, дигар касе боқӣ намондааст ки аз эшон ҳимоят кунад! Ҳама душманашон шудаанд! Эшон агар каме сиёсат медошт лоақал дар ибтидои ҳаракаташ як касеро барои ҳудаш нигоҳ медошт ва ҳамаро аз ҳудаш намеронд! Ба ҳар ҳол, акнун ҳеҷ кас эшонро дӯсти худ намедонад ва ҳама дар баробари эшон мавзё гирифтаанд ва аз Эрон то Арабистон ва аз Доъиш то Амрико ҳама дар як ҷабҳа қарор гирифтаанд ва эшон дар як ҷабҳа! Бо ин ҳисоб, маълум аст ки кори эшон ба натиҷа намерасад ва шикасташон ҳатмӣ аст! Эшон ба назари ман ҳеҷ сиёсат надоранд!

Посух ба нақди шумораи: 1

Тарихи посух ба нақд: 25/01/2015

Бародари гиромӣ!

Чизе ки шумо онро сиёсат меномед ва мӯътакидед ки Мансури Ҳошими Хуросонӣ фоқиди он аст, ҳамоно дурӯғ ва фиреб ва дурӯй аст ки дар Ислом ҷоие надорад ва аз ин рӯ, дар сирати Мансури Ҳошими Хуросонӣ низ дида намешавад; Ҳамчунонки бархӣ ҳамфикрони шумо дар замони амирул мӯъминин Алӣ ибни Абӣ Толиб, он ҳазратро низ бо ҳамин истедлоли шумо ба бесиёсатӣ муттаҳам мекарданд ва ба хотири созиш накардан бо золимон ва мунҳарифон, содалувҳ ва бетатбир

Куллийт; Ахдоф ва паёмдҳои китоб

мепиндоштанд, дар ҳоле ки он ҳазрат аз сиёсат ва татбири лозим бархурдор буд ва танҳо ба сабаби тақво аз дурӯғ ва фиреб ва дурӯй ва созиш бо золимон ва мунҳарифон, иҷтиноб мекард. Мансури Ҳошими Хуросонӣ низ дар хатти Ислому ва дар хатти Алӣ ибни Абӣ Толиб аст ва аз хатти онҳо хориҷ намешавад; Ба ин маъно ки барои хушоянди касе ҳаққеро кетмон ва ботилеро изҳор намекунад ва барои ҷалби ҳимояти касе ба тамаллуқ ва чоплусӣ мутавассил намешавад, балки ҳақро ошкор месозад агар чи ҳамаи ҷаҳонро дар баробари эшон қарор диҳад ва ботилро мардуд мешуморад агарчи ҳамаи мардумро аз пирумуни эшон пароканда намояд; Чароки Худованд ва халифаи ӯ дар замин барои ӯ кифоят мекунад ва бо вучуди он ду аз душмании ҷаҳон ва аҳлаш намеҳаросад. Эшон дил аз дунёи беарзиши шумо гусастааст ва ба чизҳое ки барои шумо бисёр муҳим аст аҳммият намедиҳад; Чароки аз уфуқӣ бисёр болотар аз уфуқи диди шумо ба ҷаҳон менигарад ва аз муъодилотӣ бисёр волотар аз муъодилоти шумо пайравӣ мекунад. Эшон аз ҳеҷ гурӯҳ ва фирқа ва мазҳаб ва кишваре ба ноҳақ интиқод накарда, балки бар пояи китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбараш интиқод карда ва бо ин васф, эшон решаи ҳамаро назада, балки Худо решаи ҳамаро задааст! Чунонки фармудааст: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُ إِذْ رَمَيْتُ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ (Анфол/17); <<Пас шумо онҳоро накуштед, балки Худо онҳоро кушт ва ту назадӣ ҳангоме ки задӣ, балки Худо зад>>! Бо ин васф, танҳо касоне бо эшон мемонанд ва аз эшон ҳимоят мекунад ки монанди эшон дунёро се талоқа кардаанд ва ба ҳеҷ гурӯҳ ва фирқа ва мазҳаб ва кишваре вобаста нестанд ва онон ҳамон сиддиқин ва шуҳадо ва солеҳин ҳастанд ки беҳтарин рафиқонанд. Шояд теъдоди онон дар назари шумо андак бошад, вале дар назари Худованд бисёр зиёд аст; Чароки ҳар як аз онон монанди Иброҳим алайҳи салом дар замони худ, уммате маҳсуб мешаванд; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾ (Наҳл/120); <<Ҳароина Иброҳим уммате буд>>!

Ба ҳар ҳол, Мансури Ҳошими Хуросонӣ аз инки инҳирофи ҳамаи гурӯҳҳо, фирқаҳо, мазҳабҳо ва кишварҳои Исломиро бо тақия бар яқиниёти Ислому ва муштарақоти мусалмонон ва бо баёнӣ илмӣ ва дилсӯзона тазақкур дода ва умуми ононро бидуни таъбиз ва истисно, ба сӯй Исломи

Куллиёт; Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

холис ва комил ва заминасозӣ барои зуҳури халифаи Худованд дар замин даъват карда, пушаймон ва шармсор нест; Зеро пушаймонӣ ва шармсорӣ шоистаи касе аст ки бар хилофи китоби Худованд ва суннати Паёмбараш амал карда ва чунин касе аст ки дар дунё ва охират пушаймон ва шармсор аст. Ҳар чанд эшон ҳамаи гурӯҳҳо, фирқаҳо, мазҳабҳо ва кишварҳои Исломиро ба ҳамроҳӣ бо хеш дар роҳи мубораке ки дар пеш гирифтааст, даъват мекунад; Бо таваҷҷуҳ ба инки инсофан ҳамроҳӣ бо эшон дар ин роҳ, барои ҳамаи онҳо мумкин аст ва наҳзати эшон аз чунон вусъате бархурдор аст ки барои ҳамаи онҳо гунҷоиш дорад ва ҳақиқатан ва на иддаоъан мунҳасир ба ҳеҷ як аз онҳо нест ва агар онҳо натавонанд зери парчами эшон бо чунин сояи паҳоваре гирди ҳам оянд, ҳаргиз зери парчами касе гирди ҳам нахоҳанд омад, вале рӯшан аст ки агар ҳеҷ як аз онҳо ин корро анҷом надиханд ва ҳамагӣ дар радди эшон иҷтимоъ кунанд, ба эшон зиёне намерасонанд, балки ба худ зиён мерасонанд ва эшон дар ҳар сурат, <<Мансур>> ва пирӯзи ин майдон аст; Чароки ҳадафи эшон анҷоми вазифаи ақлӣ ва шаръӣ бо табиъии ҳақиқати Ислом аст ва ин ҳадафе аст ки ҳамакнун низ ҳосил шудааст; Чароки паёми эшон бо наشري китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ба некӣ иблаг гардида ва монанди базри мубораке ба ҳар гӯшаи ин замини паҳновар пошида шудааст ва табиъатан дер ё зуд, дар сарзаминҳои дур ё наздик, яке яке ва дуто дуто ва чандто чандто ҷавона мезанад ва ба рағми ҳамаи душманиҳо ва качандешиҳо рушд мекунад ва тавонманд мегардад то ҷойе ки ба шачараи таййиба бо асли собот ва фаръӣ дар осмон табдил мешавад ва меваи худро медиҳад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرْزَعٍ أُخْرِجَ شَطَآءُ قَارَرَهُ فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُخَيِّطَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ (Фатх/29); <<Ва масали онон дар Инҷил, масали киште аст ки ҷавонаи худро берун оварад ва сипас устувораш созад ва сипас тануманд гардад то хангоме ки бар сокаи худ рост истад ва кишоварзонро хуш ояд ва кофиронро ба ҳашм оварад>> Ва фармудааст: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ؛ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (Иброҳим/24 ва 25); <<Оё надидӣ ки Худованд чигуна масали калимаи таййибаро ба шачараи таййиба зад ки асли он собит ва фаръи он дар осмон аст?! Ҳар замоне меваи худро ба изни Парвардигораш медиҳад ва Худованд мисолхоро барои мардум

Куллийт; Ахдоф ва паёмадҳои китоб

мезанад бошад ки онон мутазаққир шаванд>>!

Бале, эй бародар! Базри муттаҳаре ки Мансури Ҳошимии Хуросонӣ бо дастони мубораки худ дар ҳар гӯшаи ин замин кошт, дер ё зуд ба рағми ҳамаи гурӯҳҳо ва фирқаҳо ва мазҳабҳо ва кишварҳо ва бо посдорӣ мазлумон ва یتимон ва оворагон ва побараҳнагон, ба шаҷараи таййибае мубаддал хоҳад шуд ки меваи он адолати ҷаҳонӣ дар партуви ҳокимияти Маҳдӣ хоҳад буд ва кӯдакон ва занон ва мардони мустазъафро чунон сер хоҳад кард ки пас аз он ҳаргиз гурусна нахоҳанд шуд Ин шоъ Аллоҳ.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати
«Возгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин ҷаҳон
Бино

Сайтҳои Facebook
пойгоҳ

Сайтҳои Google Plus
пойгоҳ

Сайтҳои Telegram
пойгоҳ